PUDUKKOTTAI STATE

WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN] JULY 19, 1940 [No. 2

LECTURE NO. II.

WHY INDIA MUST HELP TO FIGHT GERMANY?

Before proceeding upon this lecture proper, let us first clear our minds on two important points. The first is that GERMANY definitely covets INDIA. It has been suggested, though on what grounds it is difficult to understand, that if GERMANY wins the war, she will hand over INDIA to RUSSIA or JAPAN, as a bone to chew upon and keep themselves occupied with, while Hitler consolidates his position in the West. Surely this is arrant nonsense. The 'brightest jewel in the British Crown' India, with her geographical position, her resources in population, raw materials and wealth, her heritage of science, philosophy and art, to be denied to Germany! Not for a minute.

The second inescapable fact is that INDIA cannot possibly defend herself, if BRITAIN goes down in the fight. With these two things firmly fixed in our minds let us proceed to the subject in rather more detail.

Speaking generally, it seems clear that the feelings of the very great majority of Indians are anti-Nazi. A slightly smaller number but still a very large proportion of Indians, are definitely pro-British. Of the remaining fractions there are perhaps three groups, first those (including some prominent people, it is true) who while they are anti-Nazi are also anti-British—at least until Government have accepted certain political demands in exchange for active co-operation; second, those who really do not care—if they are to remain for ever a subject race, just as well be subject to the German (or the Russian or the

Japanese) as to the British; and third, those (there are a few, we must suppose) who are actually pro-Nazi.

Now, to anyone who studies enough to understand just what a Nazi victory in the War would mean to INDIA, it will, I think, seem quite *incredible* that there should at the present juncture be *any* class, group, religion or individual who is not utterly *pro*-British and utterly *anti*-Nazi. But in case there be some such in this audience or in this State or outside this State, let them ponder some of the following facts, and if they do not then sink all temporary grievances, whether economic, political or communal, and throw themselves 100% into the struggle on the side of BRITAIN, then they must be blind, deaf, cowardly or insane.

Please do not take the following arguments as merely comparative. The point is not merely that compared with the British control, a German control would be more difficult to bear. It is that Nazi doctrine and practice are vile and beastly things in themselves and must be viler and beastlier in India even than they have proved themselves in EUROPE. So, while just reminding you of the claims of age-long loyalties and friendships, the mutual trade advantages, the peace and justice and education and communications that have resulted in INDIA from the British connection, we turn to very positive reasons why every man in this country might well be prepared to die rather than allow Hitler a victory.

The quotations which follow, you will note, are mainly either from Hitler's mouth or from his pen, so there is no mistaking the authenticity of the lines he intends to follow if BRITAIN should go down in this struggle. Hitler may be a paranoiac; one aspect of his mania may be his insistence on the perfection and invincibility of the Nordic German race. But remember that he is "Der Führer," the absolute Leader. For nearly three decades, German children, millions of whom are now soldiers in the field, with millions more growing up at home like them, have been taught to regard Hitler, and often do regard Hitler, as a God. His word is German law, to be carried out to the smallest detail, under severe penalties for omissions or disagreement. Now this is how he regards, and insists that all Germans shall regard, nations he calls 'coloured races.' I quote from the famous and infamous, 'Mein Kampf.' "The African is a born semi-ape. They, as well as all coloured peoples must be denied equality of citizenship."

Again, "Coloured nations shall be taught their rightful place in this universe—to serve us!"

This, again, is what every German child is taught in his school biology lessons. He is taught that the German race is a superior race, and that all Jews are contaminated. He is also taught—listen to this quotation from an official text-book—"The only existing differentiation among men is between the Nordic man on the one hand, and animals as a whole (!), including all non-Nordic human beings, or sub-men who are merely a transitory form of development."

So, you Indians "must be denied equality of citizenship," your "rightful place in this universe is to serve" the Germans, and since you are not Nordic, you are classed as an "animal," or at best as a 'sub-man' merely in a transitory stage of development."

Nor is such a superior and rather impolite philosophy merely an academic attitude. Here is a sidelight, provided only the other day by an American who visited hospitals and internment camps in PARIS after the occupation. He found German doctors attending to wounded Germans and Frenchmen. but ignoring the coloured troops (among whom, of course, were Indian soldiers). They announced that "in all cases white men must be the first consideration, and that FRANCE must be taught that also."

The Leader, and the military doctor. Like master, like man! And would such brutal comtempt and loathing for coloured races suggest any gentler treatment for a conquered INDIA than other defeated nations have received at German hands? Regard the treatment handed out to the countries overrun by the Nazis in the past two years—the Czechs, or the Poles for instance. With the aid of the hideous Gestapo system, and the even more hideous concentration-camps, we see the complete suppression of all national institutions and associations, confiscation of all national assets in the banks, in the factories and in the soil itself, bans on teaching, writing or lecturing in the national tongue, brutal punishment without trial not only of those who transgress or complain of German regulations but even of those who are, perhaps years later, alleged *ever* to have criticized or opposed Nazi ideals; repugnant marriage and morality regulations showing the grossest contempt and inequity to native inhabitants; persecution of all religions which do not belaud the totalitarian ideal and the Hitler cult; the whole amounting to scientific denationalization, the eradication of each nation as a separate entity.

ENGLAND knows these things, and girds up her loins. It is time that INDIA, that even we, in happy PUDUKKOTTAI, learnt them. In a

well-known paper, "The Listener," a member of the inner War Cabinet, Mr. Herbert Morrison, warns us of what must happen (I now quote) "if the Nazi regime did dominate and if the threat of military defeat become a realised fact. Think of it" he goes on, "you people of our cities and towns and villages—government by uniform; government by the rubber truncheon, the gun and the concentration camp; every paper a mere megaphone for some gutter-press Goebbels of our own, parliament abolished, or made a mockery; political opinion and trade union organisation suppressed; our legal system with its time-honoured safeguards for individual right, turned into one more instrument of brutality; every child a potential spy upon its own parents; police agents listening in every club, in every tea-shop, in every household; the free life of the mind and every lovely thing for which men have striven and struggled, crushed under the jackboot of Adolf Hitler's Gauleiter!"

In another issue of the same paper, Mr. Morrison gives out a clarion call which is as inspiring here in INDIA, as at Home. A paragraph headed "The Rights of Man" reads as follows:—"Let us—let our Government—rally to the forces of Freedom everywhere, by blazoning upon our banners that we fight for the rights of man—that man shall be secured the right to life, to liberty, and to the pursuit of happiness; that he shall not be falsely imprisoned in gaols and concentration camps; that justice shall not be denied him or delayed; that he shall not be enslaved, nor exploited, black skin, brown skin, and yellow skin, any more than white, for the profit of any of his fellows; that he shall be free, always and everywhere, to think, to speak and to worship as he will."

In these notes, I hope we have given you adequate reasons why at a time like this, there should not be a single man or woman in INDIA who is not prepared to oppose and hate the Nazi ideal and fight with and for any people or peoples who resolutely stand against it. In our next lecture we hope to suggest how we can best do so.

APPENDIX I.

THE RECENT DRAMA IN FRANCE

REYNAUD HOLDS OUT TO THE LAST.
GENERALS DECIDE TO SUE FOR PEACE.
PRESIDENT FORCES PREMIER TO RESIGN.
TOUCHING APPEALS TO AMERICA.

(*Cabled by "The Daily Herald"*).

Marshal Petain, replacing M. Reynaud as Premier of FRANCE, asks Hitler "to seek with me......the means of putting an end to hostilities."

This news came as a shock to most people including the British Cabinet which has known for many days that this might happen but could say nothing even to its own people which would reveal its doubts of the courage and determination of the French Government.

From the moment the Germans crossed the Somme and the Aisne and bit into the Weygand Line, the movement for peace almost at any price developed inside the French Cabinet.

It was led not by civilians but by two soldiers—the octogenarian Marshal Petain and the septuagenarian General Weygand.

M. Reynaud tried to hold them. He tried to hold his Cabinet together for fighting on in the face of whatever odds. He held them for a while by appealing to Mr. Roosevelt.

The President's reply was given in his speech at Virginia.

That was not enough. The Nazi advance continued. Marshal Petain and General Weygand pressed again for surrender.

Mr. Churchill went to PARIS, pledged a new British support and reminded the French Cabinet that they had solemnly promised not to make a separate peace.

Still the Germans advanced, and a day later it was already touch and go. The French Cabinet sat for five hours.

Only a small minority headed by M. Mandel and M. Marin were still for fighting on to the last.

M. Reynaud staved off the inevitable by asking to be allowed to make one more public appeal to America.

It gained a few hours only. Nothing the American Government could do would change the immediate situation.

The British Government as a last effort issued a public pledge "to use all its resources to the utmost limit" and "never to turn from the conflict until FRANCE stands safe and erect." It proclaimed the "indissoluble unity of the two people and the two Empires."

But the die was already cast. The next day (the Friday) the Germans entered PARIS, which General Weygand as Commander-in-Chief had decided not to defend.

On Saturday came President Roosevelt's message promising every conceivable American support short of military aid which only Congress could decide to give.

The British Government, "in the hope of encouraging the French Government to continue their resistance", offered to make a solemn act of union between the two countries which would make FRANCE and GREAT BRITAIN "no longer two nations but one Franco-British Union" with a single war cabinet directing all their forces and all their policy.

The German advance continued. The French armies were still fighting heroically. But their chiefs had now made up their minds.

On Sunday three stormy cabinet meetings were held at BORDEAUX.

President Lebrun turned the scale. M. Reynaud still refused to sue for peace.

The President asked (as is his right) for his resignation, and appointed Marshal Petain Premier.

It was half-past ten at night when the old Marshal took office.

At once he telephoned the French Ambassador at MADRID to ask General Franco to transmit to BERLIN a request to discuss "the means of putting an end to hostilities".

APPENDIX II.

Speech by His Highness the Raja at the Public Meeting held at the Town Hall, Pudukkottai, on the evening of Tuesday, July 16, 1940, to form a War Committee.

Sir Alexander, Ladies and Gentlemen,

It is not very long since I last addressed a meeting of the public of Pudukkottai in connection with the war. When I asked you then to prove our loyalty to His Majesty the King-Emperor and sympathy with the victims of war by generous subscription to the Viceroy's War Purposes Fund (proof, which, I am proud to say was forthcoming in no inconsiderable measure) one of the main points which I made was that this war was a world-war, and not a local struggle between Germany and her European neighbours.

At this moment, a few months later, there seems little need to recall that point. It is now obvious to the meanest intelligence. Whether we appreciate it or not, we, India, Pudukkottai, are "in it." The Italians across our western sea-boundary are now actively hostile. The Japanese peer longingly through the doors of the Malacca Straits—a door a bit more open than it was because of the weakening of friendly obstacles like French Indo-China and the Dutch East Indies—across our eastern ocean barrier. Our northern frontiers border also a part of the world on the verge of disruption under the pressure of conflicting ambitions from the North and the West.

The time therefore seems ripe for me to ask you to listen to a re-statement of my own and your position and prospects.

I begin by saying that such a re-statement is mainly also a re-iteration—a repetition of three fundamental points in my last address—the *first* being that England's interests and ideals are also India's, fundamentally and always; the *second* being that my House and you, my people, are and will remain unswerving in our devotion to the person and the realm of His Majesty the King-Emperor; and the *third* being my unshakeable conv[illegible] that, however black the immediate prospect and however fre[illegible] the incidence of disappointing news,

victory ultimately lies with ENGLAND because of the intrinsic justice of her cause, the lessons of her history, the nature of her people and the vastness of her imperial resources.

But though my main thesis is thus the same, circumstances demand that it be implemented forthwith. Those circumstances are the collapse of so many neutral and friendly countries and the military defeat of BRITAIN's principal ally before the accurate, conscienceless and utterly inhuman onslaught of the German military machine; the rearing of the heads of jackal nations, sniffing and scraping for the leavings of the great beast of prey that has run amok; and the consequence that the Imperial Mother-country is being forced into such effort as has never before been necessary—a lone, valiant, soul-thrilling effort to grapple with and subdue the monster and those lesser creatures that prowl and rob with it—a modern St. George facing the most modern and hideous of all dragons.

I have just said 'effort' and effort is the keynote of my appeal to you to-day. I have also just reminded you how we, you Pudukkottaians and I, and all that belongs to me, are 'in it'—we are part of this great effort, and if hitherto any of us have hardly yet felt in any personal way the impact of war, I assure you that it is wrong that it should be so. Our fortunes are linked directly and absolutely with those of BRITAIN, and effort corresponding to hers must manifest itself forthwith.

He that is not with us in this effort is against us. Remember that. He that hears of an enemy success or British setback, and for a personal or political grudge enjoys the news and makes much of it to a neighbour, is an enemy of England, an enemy of India and an enemy of mine. He that thinks only of his possessions or his wealth, he that decides that he prefers the clink of coin to the crackle of notes, or removes his deposits from a sound bank to a hole in the ground, he, equally, at this time is an enemy of England, India and of mine. He who regards the present as an opportunity for stirring up the have-nots against the haves, labour against capital or the people against their governments, chooses his time ill. These problems are themselves already in process of solution without our volition; they simply do not matter at the moment; he who thinks they do, is performing a service to the enemy. So even do those who shun all effort, pretend that the world's troubles are no concern of theirs, and refuse to assist authority, subscribe to good causes, or join in common effort for good.

And that, Ladies and Gentlemen, is why I am speaking here, that is why the Darbar have summoned this meeting–so that we can make a joint effort to mark our loyalty, to discourage our enemies and to conserve our security.

You will all have read that in many States, as well as in most districts of the Presidency, War Committees have been formed recently. Their functions have been generally as follows—(*a*) to disseminate *accurate* news, and to discourage, and report to authority, all attempts at spreading unfounded rumour, favourably or otherwise, or enemy propaganda, (*b*) to preserve the country or the State's financial credit, and to report or otherwise prevent panicky withdrawals of deposits, unnecessary selling of securities, hoarding of coin or other action likely to hamper ordinary trade or depress or alarm the ignorant, (*c*) to assist the various security services in keeping things running smoothly, (*d*) to assist recruiting for the various war establishments, (*e*) to assist authority in coping with any '5th Column' activities and protect important public works, etc., from acts of sabotage.

It is just such a Committee that we propose to embody here to-day! If anybody feels inclined to ask about Civic Guards, a word which has also lately been commonly seen in the papers, I would inform him that the Darbar have already taken this matter up, and Pudukkottai will soon be proud of the formation of these auxiliaries to our own security forces. But a live War Committee pledged to steady effort in the directions I have suggested to you I consider a necessity, and trust that you will give the resolutions now to be moved your careful attention and your unanimous approval.

பிரசங்கம் II.

ஜெர்மனியை எதிர்க்க இந்தியா ஏன் உதவிசெய்யவேண்டும்?

முதலில், முக்கியமான விஷயங்கள் இரண்டைப்பற்றித் தெளியச்சொல்லுகிறேன்.

ஒன்று, இந்தியாவைப் பிடித்துக்கொள்ள ஜெர்மனிக்கு ஆசையில்லையாம்; ஐரோப்பாவில் பிடித்த நாடுகளோடு திருப்தியடையுமாம்; அங்கே ஆட்சியை பலப்படுத்துவதிலேயே கவனம் செலுத்துமாம்; தன் துணைவராகிய ரஷியாவுக்காவது அல்லது ஜப்பானுக்காவது, நாய்க்கு எலும்பை விட்டெறிவதுபோல இந்தியாவைக் கொடுத்து விடுமாம்; அவை அதைக் கடித்துக்கொண்டு திருப்தி அடைந்து விடுமாம். இம்மாதிரியான தப்பு அபிப்பிராயங்கள் உலாவுகின்றன. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தியா ஸத்தில்லாத எலும்பு அல்ல. இது ஜெர்மனிக்கு நன்றாய் தெரியும். பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்ய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ரத்னம். இந்தியா அவற்றுள் மேலான ரத்னம். வியாபார வஸதியுள்ளது; கோடிக்கணக்கான பிரஜைகள், அபாரமான செல்வம், அளவில்லா விளைவுப் பொருள்கள், பெரியோர்கள் தேடிவைத்த விக்ஞான, வேதாந்த, சாஸ்திரங்களிலும், கலைகளிலும் உயர்ந்தது. இதையா ஜெர்மனி விட்டு விடும்! என்ன பிதற்றல்.

இரண்டு, யுத்தத்தில் பிரிட்டன் கைசளைத்தால், இந்தியாவின் கதி அதோகதி தான். தன்னையே தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள இந்தியாவுக்கு முடியாது.

பொதுவாய்ப் பேசுமிடத்து, ஜெர்மன் கக்ஷியில் ஒருவரும் இந்தியாவில் இல்லை என்று சொல்லலாம். ஏதோ சிலரைத்தவிர எவ்லோரும் பிரிட்டிஷ் கக்ஷிதான்; ஆனால் சிற்சில சிறு கக்ஷிகளும் உண்டு:—

ஒன்று "நாங்கள் ஜெர்மன் கக்ஷியல்ல; ஆனால், பிரிட்டிஷ் கக்ஷியில் சேரவும், ஒத்துழைக்கவும், நாங்கள் கேட்கும் ஸ்வதந்திரங்களை கொடுக்கவேண்டும்" என்று சொல்லும் கக்ஷி. இதில் சில பிரமுகர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இரண்டு. "நம்முடைய தலையெழுத்து எப்பொழுதும் அடிமைத்தனம்தான். பிரிட்டன் ஆண்டால் என்ன, ஜெர்மனி ஆண்டால் என்ன, அல்லது ரஷியா ஜப்பான்தான் ஆண்டால் என்ன?" என்று நினைக்கும்கக்ஷி.

மூன்று. ஜெர்மன் கக்ஷி. ஏதோ சிலர் இதிலும் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம்.

ஜாதிமதக் கொள்கைகளால் சமூகத்தில் பிளவு இருக்கக்கூடியது சகஜம். ஆனால் அதற்கு இதுவா சமயம். சொந்த அபிப்பிராயங்களை இப்பொழுது கிளப்பலாமா? அரசியல், பொருளாதார முறைகளில் இருக்கும் மனத்தாங்கலை இதில் மோதவிடலாமா? இவைகளை எல்லாம் ஒதுக்கிவைத்து, ஒன்று சேர்ந்து, முழுமனதுடன் இங்கிலாந்துடன் சேர்ந்து எதிரியை எதிர்க்கவேண்டிய சமயம் அல்லவா. இவ்வளவு சொல்லியும் ஒதுங்கி நிற்பவன் கண்ணிருந்தும் குருடு காதிருந்தும் செவிடு; கோழை; பித்து.

இங்கிலாந்துக்கும், நமக்கும் இன்று நேற்று சிநேகமல்ல; நீடித்த விசுவாஸம்; வியாபாரத்தால் பரஸ்பர சகாயம்; நாட்டில் அமைதி; நியாயமும், நீதியும் உண்டு; கல்வியில் அபிவிருத்தி; போக்குவரவு சாதனம் எத்தனையோ. இவைகள் எல்லாம் நாம் அடைந்த நன்மைகள்; மறக்கக்கூடாது.

இதை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தியதின் காரணம் ஜெர்மன், இங்கிலாந்து ஆட்சிகளை ஒப்பிட்டுக்காட்ட மட்டுமல்ல; ஒப்பிடுவதும் தப்பு; ஒரே வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவைகளைத்தான் ஒப்பிடமுடியும். ஆனால், இவைகளில் ஒன்று செங்கோல்; மற்றொன்று கொடுங்கோல். ஐரோப்பிய அனுபவத்தில் ஜெர்மன் ஆட்சி மிகக் கேவலம், மிருகத்தன்மையுடையது. இதைச் சில உதாரணங்களால் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். கேட்டபிறகு, ஹிட்லர் ஆட்சியைவிட மடிவதே மேன்மை என்று விளங்கும்.

நான் இனிச் சொல்லப்போவதெல்லாம் ஹிட்லர் பேச்சுகளிலிருந்தும், புத்தகத்திலிருந்தும் பொறுக்கப்பட்டவை; ஜயித்தால் இப்படித்தான் நம்மை அவர் அரசு புரிவார்:—

முதலாவது.—மனித வர்க்கத்திலேயே நார்டிக் ஜெர்மானி (Nordic Germans) யரே உயர்ந்த ஜாதி; குறையற்றவர்கள்; இவர்களை எவராலும் வெல்ல முடியாது.

இரண்டாவது.—ஹிட்லர் ஸர்வாதிகாரி (Der Führer); ஒரு தெய்வம்; இவர் பேசுவதெல்லாம் வேதம்; சொல்வதெல்லாம் சட்டம்; இதைச்சற்று மறுத்தாலும் ஆக்ஷேபித்தாலும் கடுமையான தண்டனை. கோடிக்கணக்கான சிறுவர்கள் ஹிட்லரை தெய்வமென்றே நினைத்துக்கொண்டாடுகிறார்கள். இவர்கள்தான் இப்போது ஜெர்மன் படைகளாகும்.

மூன்றாவது.—ஹிட்லர் எழுதிய புத்தகம் ஒன்றுக்கு மீன்காம்ப் (Mein Kampf) என்று பெயர். இது பிரக்யாதியுடையது, அபக்கியாதியும் உண்டு. இதில் சொல்லுவதாவது:—"ஆப்ரிகர்கள் அரை-குரங்குகள். இவர்களுக்கும், இதர கறுப்பு மனிதர்களுக்கும், நமக்கு சமமான உரிமைகளை கொடுக்கக்கூடாது. கறுப்பு மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்டது அடிமைத்தொழிலே; இதற்குமேல் அவர்களுக்கு அந்தஸ்தில்லை; இதை அவர்களுக்கு போதிக்க வேண்டும்."

ஸர்க்கார் தரப்பில் பாடப்புத்தகம் போட்டு பின்வருமாறு ஜெர்மன் பள்ளிக்கூடங்களில் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது:—

"ஜெர்மானியர் மனிதருக்குள் உயர்ந்த வர்க்கம்; யூதர்கள் கலப்பு ஜாதி. உலகத்திலேயே ஜாதி இரண்டுதான். நார்டிக் ஜெர்மானியரும், மிருகங்களும். அதாவது நார்டிக் ஜெர்மானியரல்லாதவர்கள் எல்லோரும் மிருகம்தான்; அல்லது மனித வர்க்கத்துக்குகீழ் வர்க்கம்; அரை-மனிதன்; மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கு மத்தியம ஜாதி; இனித் தயாராகி, முன்னேற்றமடைந்து மனிதவர்க்கத்தைச் சேரவேண்டும்."

ஆகவே ஜெர்மன் அதிகாரமேற்பட்டால் 'உங்களுக்கு சம உரிமைகள் கிடையாது; நீங்கள் பிறந்தது அடிமை வேலைக்குத்தான், நீங்கள் மிருகங்கள், மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட வர்க்கம்; இனிமேல்தான் மனிதனாக உயரவேண்டும்.

இமமானக்கேடான தத்துவங்களை பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக்கொடுப்பதோடு நடத்தையிலும் காண்பித்து விடுகிறார்கள். சில தினங்களுக்குமுன், அமெரிக்கர் ஒருவர் பிரான்ஸில் உள்ள ராணுவ ஆஸ்பத்திரிகளையும், சிறைகளையும், பார்க்கப்போயிருந்தார். அப்பொழுது ஜெர்மன் ப்ரென்சு நோயாளிகளை ஜெர்மன் டாக்டர்கள் கவனித்தார்களே ஒழிய காயப்பட்டுள்ள கறுப்பு மனிதர்களை கவனிக்கவில்லை; கேட்டதற்கு, வெள்ளையர்களைத்தான் முதலில் கவனிக்கவேண்டும்; இப்பழக்கத்தை ப்ரென்சுக்காரரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றார்கள். இவர்களில் இந்திய நோயாளிகளும் இருந்தார்கள்.

யதா ராஜா ததா ப்ரஜா. ஹிட்லர் எப்படியோ அப்படி அவர் டாக்டர்கள்; கறுப்பு ஜாதியார்களிடத்தில் வெறுப்பு, கேவல எண்ணம், முரட்டு நோக்கம். ஜயித்தால் இந்தியாவுக்கும் இந்த மரியாதைதான். ஜெர்மானியருக்கு இதேதான் வழக்கம். சமீபத்தில்(இரண்டு வருஷங்களுக்குள்)ஜெயிக்கப்பட்ட ஸெக்ஸ்(Czechs), போல்ஸ் (Poles) கள் படும் பாட்டைக்கேளுங்கள். கோள் சொல்ல ரகஸ்ய போலீஸையும் (Gestapo); சந்தேகப்பட்டவர்களை கைது செய்து, அவமானப் படுத்தி வதைக்க கைது முகாங்களை (Concentration camps)யும் அமைத்திருக்கிறார்கள். தேசிய சங்கங்களையெல்லாம் மூடி விட்டார்கள். பாங்குகளில் போடப்பட்டிருக்கும் பணம், தொழிற்சாலைகளில் செய்துவைத்திருக்கும் பண்டங்கள், வயல்களில் விளைந்திருக்கும் தான்யம் எல்லாம் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன. தாய்பாஷையில் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்தக்கூடாது; புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் எழுதக்கூடாது; பிரசங்கங்கள் செய்யக்கூடாது. இவ்வுத்தரவுகளை இப்பொழுது மீறினாலும்சரி, குறைகூறினாலும்சரி, ஏதோ ஒருசமயம் மறுத்துப்பேசியிருந்தாலும் சரி, விசாரணையன்னியில் கேவலமான தண்டனை விதிக்கப்படுகிறார்கள். சுதேசிகளுக்கென்று அநியாயமான மானக்கேடான விவாகசட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தவிரவும் ஹிட்லரின் ஸர்வாதிகாரத்தையும் கொள்கைகளையும் பாராட்டாத மதஸ்தர்களை ஹிம்ஸித்து வெருட்டுகிறார்கள். இச்சூழ்ச்சிகளை எல்லாம் சாஸ்திரம்போல் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கைப்பற்றிய நாடுகளில் செய்து வருகிறார்கள். ஜனங்களின் சுதேசிய உணர்ச்சியை வேரோடு பிடுங்கிவிட்டுத்தான் இந்த முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

ஜெர்மனி செய்துவரும் இந்த அக்கிரமங்கள் எல்லாம் நன்றாய் உணர்ந்திருப்பதால் இங்கிலாந்து சண்டையில் இறங்கியிருக்கிறது. இந்தியர் யாவரும் இதை உணரவேண்டும். புதுக்கோட்டையில், கவலையற்று வாழும் நாமும் உணரவேண்டும்.

இங்கிலாந்து யுத்த (உள்) மந்திரி சபை மெம்பர் மிஸ்டர் ஹெர்பர்ட் மாரிஸன் (Mr. Herbert Morrison) நான் சொல்லி வந்ததை பின்வருமாறு வற்புறுத்துகிறார் :—

"நகரவாசிகளே, பட்டினவாசிகளே, கிராமவாசிகளே, எதிரி கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால் என்ன ஆகும் தெரியுமா? ராணுவ அரசாட்சி, தடியடி, பீரங்கிப் பிரயோகம், காராக்கிரகம். பார்லிமென்ட் ஒழிந்தது; அதற்கு பதிலாய்,

போலிபார்லிமென்ட். நம்மூருக்கென்று ஒரு கோயபில்ஸ் (Goebbels); அவன் ரகஸ்யமாய் சொல்லும் பொய்யை எல்லாம் பகிரங்கம் செய்ய சாக்கடை கும்பியை ஒத்த பத்திரிகைகள். ராஜீய விஷயங்களில் சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விடார்கள். தொழிற் சங்கங்களை மூடி விடுவார்கள். நாம் இதுவரை சேர்த்து வைத்திருக்கும் ஸ்வதந்திர உரிமை எல்லாம் தவிடுபொடியாய்விடும். கிளப்கள், காபிக்கடைகள், வீடுகள்—எங்கேயும் ரகஸ்ய போலீஸ், நம்முடைய குழந்தைகளே நம்மேல் கோள் சொல்ல பள்ளிக்கூடத்தில் தயார் ஆவார்கள். எத்தனையோ காலமாக சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் அழகிய, அனுபவங்களும், சுயேச்சையும் ஹிட்லரின் அதிகாரிகள் காலில் மிதிபட்டு அழிந்துவிடும். ஐயோ!

பேரி முழங்கினாற்போல், இதே சமாசாரத்தை மற்றொரு இடத்தில், பின் வருமாறு சொல்லுகிறார் :—

உலகிலேயே பொதுவாக சுயேச்சை சைன்யம் ஒன்று ஏற்படவேண்டும். அதில் எல்லா ஸர்க்கார்களும், நாமும் சேருவோம். அதின் கொடியில் கொள்கை "மானிட உரிமைகள்" என்று வரையப்பட்டிருக்கவேண்டும். மானிட உரிமைகள், என்றால் என்ன? உயிர் வாழ்தல், சுயேச்சை, சுகம்; நியாயஸ்தலத்தில் தாமதமின்றி நீதி; குற்றவாளியானால், விசாரித்து தண்டனை : விசாரணையின்றி எவனையும் ஜெயிலிலோ, கைது முகாங்களி (Concentration camps)லோ போடக் கூடாது. தோலின் நிறம் கறுப்போ வெளுப்போ, சிவப்போ, மஞ்சளோ, எவனாயிருந்தாலும் அவனுக்கு அடிமைத்தனமில்லை; நினைக்கவும், பேசவும், கடவுளை ஆராதிக்கவும் சுதந்திரம் உண்டு." இவைகளே மானிட உரிமைகள்.

மேற்காட்டிய காரணங்கள் போதுமென்று நினைக்கிறேன். ஆணோ, பெண்ணோ ஒவ்வொருவரும் எதிரியை வெறுத்து, எதிர்க்க வேண்டாமா; எதிர்க்கும் கக்ஷியில் சேரவேண்டாமா?

அடுத்த பிரசங்கத்தில் நாம் இதற்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

அனுபந்தம் I.

சமீபத்தில் பிரான்ஸில் நடந்த நாடகம்.

[குறிப்பு:—இந்தக் கட்டுரை மிஸ்டர் ஈவரா(Mr. W.N. Ewer)-ல் டெய்லி ஹெரல்டு (Daily Herald)-ல் எழுதப்பட்டு, இந்தியாவுக்கு தந்தியில் கிடைத்தது.]

எம். ரெயினுட் (M. Reynaud) ப்ரான்ஸில் முதல் மந்திரியாய் இருந்தார். இவரை இவ்வேலையிலிருந்து நீக்கி அவர் ஸ்தானத்தில் மார்ஷல் பிடேன் (Marshal Petain)-ஐ நியமித்து, நியமித்த உடனே இவர் ஹிட்லர் (Hitler)-க்கு 'சரணுகதி' யென்று தந்தி கொடுத்ததெல்லாம் சமீபத்தில் நாடகம்போல் நடந்தன. அந்தக்கதையைச் சொல்லுகிறேன்.

எதிர்பார்த்த விபத்தானுலும், இந்தப்பிரஸ்தாபம் வந்தவுடன் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் திடுக்கிட்டார்கள். ஆனுல் ப்ரெஞ்சுக்காரர்களின் கோழைத்தனமும், உறுதியின்மையும் தெறிந்துவிடுமேயென்று செய்தியை வெளியிடவில்லை.

ஜெர்மானியர், ஸோம் (Somme),எயின் (Aine) நதிகளைக் கடந்து, சேனுதிபதி வெய்கான் (Weygand) அமைத்திருந்த அணிகளையும் பிளந்துவிட்டபிறகு எப்படியாவது, எதைத் தியாகம் செய்தாவது சண்டையை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் ப்ரெஞ்சு மந்திரிகளுக்கு வந்துவிட்டது. இதற்குக் காரணம் ராணுவஸ்தர்களான பிடேனும், வெய்கானும்தான். இவர்கள் வயதானவர்கள். பிடேனுக்கு வயது 80; வெய்கானுக்கு வயது 70.

அப்பொழுது பிரதம மந்திரியாயிருந்த எம். ரெயினுட் ஆக்ஷேபித்தார். அமெரிக்காவில் உதவிக்காக எழுதினர். அமெரிக்காவும், தன் அக்கிராசனர் ரூஸ்வெல்ட் (Roosevelt) வர்ஜினியாவி (Virginia)-ல் கொடுத்த பிரசங்கமூலமாய் உதவிசெய்ய ஒப்புக்கொண்டது. ஆனுல் ப்ரெஞ்சு மந்திரிசபைக் குழப்பம் நிற்கவில்லை. எதிரி முன் ஏற ஏற பிடேனும், வெய்கானும் சமாதானம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்தினர்கள்.

இந்த விபத்தைத் தடுக்க, பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி மிஸ்டர் சர்ச்சில் (Churchill) ப்ரான்ஸுக்கு உடனே ஓடிப்போய், பிரிட்டிஷ் ஆதரவைப்பற்றி ஏற்கனவே கொடுத்திருந்த வாக்கை மறுமுறை அளித்து, எதிரியோடு தனியாக சமாதானம் செய்யக்கூடாதென்று வற்புறுத்தினர். இந்தமாதிரி ஒப்பந்தம் ஏற்கனவே பிரிட்டனுக்கும் ப்ரான்ஸுக்கும் உண்டு.

இவர் சொன்னதெல்லாம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காயிற்று. எதிரி நெருங்க நெருங்க, விபத்து அதிகமாகி, கெலியும் உண்டாகிவிட்டது. மிஸ்டர் சர்ச்சில் திரும்பிய மறுநாளே, ப்ரெஞ்சு சபை மறுபடியும் கூடி 5-மணி நேரம் சர்ச்சை செய்தது. சண்டையை நிறுத்தக்கூடாதென்று எம். மாண்டலு (M. Mandel)-ம், எம். மாரினும்(M. Marin)சொன்ன வார்த்தைகள் எடுபடவில்லை.

மறுபடியும் அமெரிக்காவுக்கு தந்தி கொடுத்து உதவி கேட்டார்கள்; சாதகமாக பதிலும் வந்தது; ஆனால் இக்காரணங்களால் சரணாகதி சர்ச்சை சற்று தாமதிக்கப் பட்டதே ஒழிய நின்றபாடில்லை.

"எங்கள் ஸர்வ பலத்தோடு உங்களுக்குத் துணை நிற்கிறோம்; உங்கள் ஸ்வதந்திரம் நிலைக்கும்வரை போர் செய்வோம்; இதற்காக நம்மிரண்டு ஸாம்ராஜ்யங்களையும் ஒன்றுசேர்த்துக்கொள்ளுவோம்" என்று பிரிட்டன் கடைசியாகச் செய்தி விடுத்தது.

இதுவும் பயன்படவில்லை. இதற்கு மறுநாள் (ஒரு வெள்ளிக்கிழமை) ஜெர்மானியர் பாரிஸ் (Paris)-க்குள் நுழைந்தபோது வெய்கான் எதிரியைத் தடுக்கவேயில்லை. பிரிட்டன் மற்றொரு ப்ரயத்தினமும் செய்து பார்த்தது. "பிரிட்டனையும் ப்ரான்ஸையும் ஒரு ஐக்கியநாடாகச் செய்துகொள்ளுவோம். இரண்டு ராணுவங்களையும் ஒரே யுத்தசபையின்கீழ் வைத்து யுத்தம் செய்வோம்" என்று பிரிட்டன் மற்றொரு செய்தி விடுத்தது.

ப்ரெஞ்சுப்படைகளும் தீரமாய்த்தான் சண்டை செய்தன. ஆனால் எதிரியின் முன்னேற்றம் நிற்காததினால் சேனாதிபதிகளுக்கு, தாது இறங்கிவிட்டது.

மறுநாள் ப்ரெஞ்சு மந்திரி சபை மறுபடியும் கூடிற்று; ஒரே நாளில் 3-மீட்டிங்குகள் கூடினார்கள். எம் ரெயினாட் கக்ஷி படுத்தது. அக்கிராசனர் லெப்ரானு (President Lebrun)-ம் எதிர் கக்ஷியை ஆதரித்தார். எம். ரெயினாடை வேலையிலிருந்து நீக்கி மார்ஷல் பிடேனை பிரதம மந்திரியாக நியமித்தார். இதெல்லாம் இரவு $10\frac{1}{2}$-மணிக்கு நடந்த சம்பவங்கள். வேலையை ஏற்றுக்கொண்டக்ஷணமே ப்ரான்கோ (ஸ்பெயின்) துவாராவாக, மார்ஷல் பிடேன் சமாதானம் செய்து கொள்ள, ஹிட்லருக்கு தந்தி கொடுத்தார்.

இதுவே ப்ரான்ஸில் நடந்த நாடகம்.

அனுபந்தம் II.

1940-ம் வரு ஜூலை மீ 16வ செவ்வாய்க்கிழமை மாலை புதுக்கோட்டை டவுன் ஹாலில் கூடிய பொதுக் கூட்டத்தில் மஹா-ா-ா-ஸ்ரீ His Highness the Raja அவர்கள் செய்த பிரசங்கம்.

Sir Alexander, சீமாட்டிகளே! சீமான்களே!

புதுக்கோட்டை மக்களாகிய உங்கள் முன்பு, யுத்த சம்பந்தமாக நாம் பேசி, இன்னும் பல நாள் ஆகவில்லை.

மேன்மை தங்கிய நம்முடைய இராஜ—சக்கரவர்த்திக்கு, நம்முடைய இராஜ பக்தியையும், யுத்தத்தில் துன்பப்பட்டோருக்கு, நம்முடைய அனுதாபத்தையும், வைசிராயின் 'யுத்தகாரிய நிதிக்குத்' தாராளமாகப் பொருளுதவி செய்வதின் மூலம் விளக்கிக்காட்டும்படி, நாம் உங்களை வேண்டினோம்.

அப்பொருளுதவியும், மிகுதியாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இவ்விடத்தில் நாம் பெருமையாக உங்களுக்குத்தெரிவிக்கிறோம். அப்பொழுது நாம் சொன்ன முக்கியமான விஷயங்களில் ஒன்று என்னவென்றால், இந்த யுத்தமானது ஒரு உலக யுத்தம் என்பதும், ஜெர்மனிக்கும், அதன் அயல் நாடுகளுக்கும், ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சாதாரணமான சிறிய போர் அன்று என்பதுமாகும்.

அதே விஷயத்தை, தற்பொழுது நினைப்பூட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மிகவும் சாமானிய அறிவுள்ளவனுக்குங்கூட, அவ்விஷயம் மிகவும் தெளிவாகப் புலனாகின்றது. அதைப்பற்றி நாம் பாராட்டினாலும், இல்லாவிட்டாலும், நாமும், இந்தியாவும், இந்தியாவென்றால் புதுக்கோட்டையும் அந்தப்போரில் சம்பந்தப் பட்டிருக்கின்றோம். நம்முடைய மேற்குக் கடலெல்லைக்கு அப்பால் உள்ள இத்தாலியர்கள், தற்பொழுது நமக்குத் தீவிரமான பகைவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஜப்பானியர்கள், மலாக்கா ஜலசந்திகளின் வழியாக, நம்முடைய கீழ்கடலெல்லைக் கப்பால் ஆசையோடு எட்டிப்பார்க்கிறார்கள். அவ்வழியானது முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும், இப்பொழுது அவர்கள் வருவதற்கு எளிதாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், நமக்கு நேசமாயும், அவர்களுக்கு இடஞ்சலாகவும் இருந்த French Indo China-வும், டச்சுக்கிழக்கிந்தியத் தீவுகளும் தளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

நம்முடைய தேசத்தின் வடவெல்லைகளுங்கூட, வடக்குத் தேசங்களுக்கும், மேற்குத் தேசங்களுக்கும், இருக்கின்ற பொருந்தாத பேராசையினால் நெருக்குண்டு, சிதறும் தருவாயிலிருக்கும் தேசங்களுக்கருகாமையில் இருக்கின்றன.

ஏற்கனவே நாம் சொல்லிய விஷயங்களைத் திரும்ப எடுத்துச்சொல்லவும், உங்கள் நிலைமையென்ன, நோக்கங்களென்ன, இவைகளைப்பற்றி, உங்களுக்குச் சொல்வதற்கும், இதுவே தகுந்த சமயம்.

நாம் உங்களுக்குத் திருப்பிச் சொல்லப்போகும் விஷயமானது, ஏற்கனவே பேசியதில் உள்ள மூன்று அடிப்படையான விஷயங்களேயன்றி வேறில்லை.

ஒன்று—இங்கிலாந்தின் பாத்தியங்களும், இலட்சியங்களும், எப்பொழுதும் இந்தியாவைச் சார்ந்ததே.

இரண்டு—என்னுடைய குடும்பமும், குடிகளாகிய நீங்களும், மாட்சிமை தங்கிய இராஜ—சக்கரவர்த்திக்கும், அவரது சாம்ராஜ்யத்திற்கும், பக்தியாயும், அன்பாயும் இருந்து வருகின்றோம். இனியும் அவ்வாறே இருப்போமாக.

மூன்று—சமீப எதிர்காலத்தின் தோற்றம், எவ்வளவு துக்ககரமாகத் தோன்றினும், ஏமாற்றமடையும்படியான சமாசாரங்கள் அடிக்கடி சம்பவித்த போதிலும், கடைசியில், வெற்றியானது இங்கிலாந்திற்கே கிடைக்கும் என்ற ஒரு திடமான துணிவு என்னிடம் உள்ளது.

ஏனென்றால், அதனுடைய உண்மையான நீதியிலிருந்தும், அதன் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளிலிருந்தும், அதன் பிரஜைகளின் தன்மையிலிருந்தும், அதன் சாம்ராஜ்யத்திற்குள்ள ஏராளமான திரவிய சாதனங்களிலிருந்தும், இங்கிலாந்திற்கே வெற்றி கிடைக்கும் என்பதில் அணுவளவும் ஐயமில்லை.

நாம் சொன்ன விஷயங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், தற்போது உள்ள சந்தர்ப்பங்கள், அவைகளை உடனே நிறைவேற்றும்படியாக இருக்கின்றன. நடுநிலைமை வகித்த அநேக தேசங்களும், நம்முடைய நேசதேசங்கள் பலவும் சோர்ந்து விழுந்துபோயின.

பிரிட்டனுக்கு முக்கிய துணையாயிருந்த ராஜ்யமானது, மனச்சாட்சியற்றதும், மானிடத்தன்மையற்றதுமான ஜெர்மனியின் யந்திரங்கள் பாய்ந்து தாக்குதலால், தோல்வியுற்றது.

நிலைகெட்டுத் திரிகின்ற ஒரு பெரிய மிருகம், இரை உண்டபின்பு, மிஞ்சியிருக்கும் துணுக்குகளுக்காக, நரிகள் மோப்பம் பிடித்து அவைகளைச் சுரண்டுவதுபோல், நரிகள்போன்ற சிறிய தேசங்கள், தலைசுற்றித் திரிகின்றன. இதுவே தற்போது உள்ள சீர்கேடான நிலைமை.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமான நம்முடைய தாய் நாடானது, இதுவரையிலும் எடுப்பதற்குத் தேவையில்லாத, பெரிய முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று.

தனிமையாகவும், தைரியமாகவும், எல்லோரையும் உற்சாகப்படுத்தி, இந்த அரக்கனையும், அவனோடு சேர்ந்து, கள்ளத்தனமாகக் கொள்ளையடித்துத் திரிகின்ற அற்ப மிருகங்கள் போன்ற சிறிய தேசங்களையும், கெட்டியாகப் பிடித்து, அடக்குவதற்கான பெரிய முயற்சியை, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. முன்னொரு காலத்தில், இங்கிலாந்தில், எல்லோரையும் மிகவும் துன்பப்படுத்திக்கொண்டிருந்த 'Dragon' என்ற ஒரு கொடிய பறவை நாகத்தை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கொன்று, இங்கிலாந்தைக் காப்பாற்றினார். அதைப்போலவே, இப்பொழுது, உலகத்தை வருத்துகின்ற இந்த நவீனமான மிகக்கொடிய மிருகத்தை வதைத்து, உலகத்தைக் காப்பதற்கு, நம் சாம்ராஜ்யம் முற்பட்டு நிற்கின்றது.

இப்பொழுது, நாம், "முயற்சி" என்று சொன்னோம். இன்றையதினம், நாம், உங்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோளின் முக்கியமான விஷயமும், அம் முயற்சியைப்பற்றியேயாகும்.

நாமும், புதுக்கோட்டை நகரவாசிகளாகிய நீங்களும், நம்மைச் சேர்ந்த சகல மானதும் உள்பட, அப்பெருமுயற்சியில் பங்குள்ளவராய் இருக்கிறோம் என்பதை, இப்பொழுதுதான் ஞாபகப்படுத்தினோம்.

இதுவரையில், நம்மில்யாரேனும் ஒருவர், தம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், போரின் அதிர்ச்சியையும் வேகத்தையும், உணராதிருப்பாரேயானால், அவர் அவ்வாறு இருத்தல் பெருந்தவறு என்பதை உங்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லு கிறோம். நம்முடைய பலாபலன்களெல்லாம், நேர்முகமாகவும், நிச்சயமாகவும், பிரிட்டனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், அதனுடைய பெரு முயற்சிக்குத்தக்கவாறு, நம்மிடத்தில் இருந்தும் அம்முயற்சி தோன்றவேண்டும்.

இந்த முயற்சியில், எவன் நம்முடன் சேரவில்லையோ, அவன் நம்முடைய விரோதியாகிறன். இதை நன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எவன் தன் பொருட்டாவது, அல்லது இராஜகாரியங்கள் பொருட்டாவது, ஏற்பட்ட பகைமை யினால், எதிரியின் வெற்றியையோ, அல்லது பிரிட்டிஷாரின் பின்வாங்குதலையோ கேட்டு, அவைகளினால் மகிழ்ந்து, அவைகளைப்பற்றி, அயலாரிடத்து அதிகப் படுத்திப் பேசுகிறானோ, அவன் இங்கிலாந்திற்கும், இந்தியாவிற்கும், நமக்கும், விரோதியாகிறான். எவன் தன்னுடைய உடமைகளையோ அல்லது செல்வங்களைப் பற்றியோமாத்திரம் எண்ணுகிறானோ, எவன் தன்னிடத்துள்ள நோட்டுகளை யெல்லாம் ரூபாய்களாக்க விரும்பி, அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வருகிறானோ, எவன் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்ற பாங்கியில் உள்ள, தன் சேமிப் பையெல்லாம் திரும்பவாங்கி பூமியில் புதைத்துவைக்க விரும்புகிறானோ அவனும் இங்கிலாந்திற்கும், இந்தியாவிற்கும், நமக்கும் விரோதியாகிறான். எவன், உண்மையாக இருக்கின்ற விஷயங்களுக்கு மாறாக இல்லாதவைகளை கிளப்புதற்கும், முதலாளித்துவத்திற்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி செய்வதற்கும், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக ஜனங்களைக் கிளர்ச்சி செய்யும்படி தூண்டுதற்கும், இச்சமயம்தான் ஏற்றது, என்று எண்ணுகிறானோ, அவன் தனக்குப் போராதகாலத்தைத் தேடிக் கொள்ளுகிறானேயொழிய வேறல்ல. இந்த பிரசினைகள் எல்லாம், நம்முடைய சங்கற்பமில்லாமலே ஒரு முடிவடையும் நிலைமையில் இருந்துவருகின்றன. அவைகள், தற்போது, பொருட்படுத்தவேண்டிய பெரிய விஷயங்களாகத் தோன்றவில்லை. எவன் இவ்விஷயங்களையெல்லாம் பெரிதாகக் கருதுகிறானோ, அவன் நமது விரோதிக்கு உதவிசெய்கிறவனாகிறான். எவன், எல்லா முயற்சிகளை யும் புறக்கணித்து, உலகத்தின் நெருக்கடிக்கும் அவனுக்கும், யாதொரு சம்பந்த மும் இல்லையென்று பாசாங்குசெய்து, அதிகாரிகளுக்கு உதவி செய்யாமலும், நல்ல காரியங்களுக்காகச் செய்யப்படுகின்ற பொது முயற்சியில், சேராமலு மிருக்கிறானோ அவன் நம்முடைய பகைவருக்கு உதவி செய்கிறவனாகிறான்.

சீமாட்டிகளே! சீமான்களே! இவைகளின் பொருட்டுத்தான், நாம் இங்கு பேசுகிறோம். இதற்காகத்தான், தர்பார் இக்கூட்டத்தை அழைத்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய பகைவர்களின் தைரியத்தைச் சீர்குலைக்கவும், நம்முடைய இராஜ விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கவும், நம்முடைய க்ஷேமத்தைப் பாதுகாப்பதற்குமே, நாம் இங்கு கூடியுள்ளோம்.

சமீபகாலத்தில், அநேக ஸமஸ்தானங்களிலும், இராஜதானியில் உள்ள பல ஜில்லாக்களிலும், யுத்த சம்பந்தமான காரிய நிர்வாக சபைகள் கூட்டப்படுவதை, நீங்கள் எல்லோரும் படித்திருப்பீர்கள். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, அதன் வேலைகள் பின்வருமாறு.

1. உண்மையான செய்திகளைப் பரவச்செய்வது.

சாதகமாகவோ, அல்லது பாதகமாகவோ, இருக்கின்ற ஆதாரமற்ற வதந்திகளையும், அதோடு பகைவர்களின் பிரசாரங்களையும், ஒழிக்க முயற்சிப்பது. அவைகளைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பது.

2. தேசத்தின் கௌரவத்தையும் பண நிர்வாகத்தையும் காப்பாற்றுவது.

பாங்கியில் போட்ட தொகை முழுவதையும், திகில்கொண்டு திரும்பவாங்க முயற்சிப்பதை தடுப்பது. கவர்ன்மெண்ட் பாண்டுகளை எல்லாம் அனுவசியமாக விற்றலையும், நோட்டுகளை எல்லாம் நாணயங்களாக மாற்றுதலையும், தடுப்பது. பாமர ஜனங்களை அதைரியப்படுத்தும்படியான செயல்களையும், வியாபாரத்திற்கு இடையூறு செய்யக்கூடியதுமான, எல்லாக் காரியங்களையும், நிகழ ஒட்டாமல் தடுப்பது. மேலும், அவைகளைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பது.

3. தேச நலத்திற்கான எல்லா காரியங்களையும், ஒழுங்காக நடைபெறச் செய்வதற்கு உதவி செய்வது.

4. யுத்தத்தின் பலவிதமான ஸ்தாபனங்களுக்கு வேண்டிய ஆட்களைச் சேர்ப்பதற்கு, உதவி செய்வது.

5. ஐந்தாவது படைகளின் முயற்சிகளை அழிப்பதற்கும், முக்கியமான, பொது ஸ்தாபனங்கள் அழியாமல் பாதுகாப்பதற்கும், அதிகாரிகளோடு சேர்ந்து உழைப்பது.

இவைகளே நாம் முன்சொன்ன யுத்தகாரிய நிர்வாக சபையின் வேலைகள்.

இதைப்போன்ற காரிய நிர்வாக சபையொன்றை இங்கு கூட்ட நாம் கருதுகிறோம். சமீபகாலங்களில் பத்திரிகைகளில் காணப்படுகின்ற ஊர் காவலர் (Civic guards) களைப்பற்றி எவரேனும் கேட்க விரும்பினால், அதைப்பற்றி, தர்பார் வேண்டிய முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள் என்றும், நம்முடைய சொந்த பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு உதவியாக, இந்தத் துணைப் படைகளைச் சேர்த்ததை, புதுக்கோட்டையானது பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் என்பதை, அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறோம். மேலே விளக்கிக் காட்டிய வழிகளில் உறுதியாக உழைக்கக்கூடிய ஒரு யுத்தகாரிய நிர்வாக சபை அவசியம் வேண்டும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்து, அவைகளுக்கு உங்கள் முழு கவனத்தையும், ஒற்றுமையான அனுமதியையும், அளிப்பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

WEEKLY WAR SUMMARY.

10—7—40 to 17—7—40.

France.—By 225 Votes to 1 the French Senate has invested Marshal Petain with full powers to change the French Constitution and the French National Assembly has ratified the step by 569 Votes to 50. Marshal Petain, deposing M. Lebrun, President from 1933, has become the Chief of State and will consult the Nation on the Constitution by a Referendum. The Home of Liberty, Equality and Fraternity will no longer entertain these ideals. FRANCE will close down her manufactories and become a peasant land for the benefit of the tyrants. The status of her sons will be that of hewers of wood and drawers of water. In the midst of this travesty Marshal Petain will sit in State, with a council of 12 ministers, a dictator—but really without authority. Hitler will pull the strings from behind and the marionette will dance.

But hope remains. Young Frenchmen are deserting their homes in the Coastal towns of FRANCE and are joining the military, naval and air forces under General de Gaulle. The Celebration of the Day of the Fall of Bastille on July 14 in LONDON is a timely reminder that the Third Republic will be replaced by a Fourth.

Turkey.—By the publication of a German White Book rumours had been set up by GERMANY of a Russian demand and ultimatum for the control of the Dardenelles. Fortunately, the public utterances of Dr. Saydam the Turkish Prime Minister on the 12th that he treated the White Book with 'contempt', and RUSSIA's official repudiation of the ultimatum, have brought the affair to an end.

This White Book has also been used by the Germans to create misunderstanding between RUSSIA and ENGLAND, on the grounds that that ENGLAND was planning a direct attack on the Oil wells at BAKU. The British military staff had, it is true, once examined the possibility of an attack on the Caucasian wells in certain eventualities; but the matter went no further. The representations of Sir Stafford Cripps have dispelled the Russian suspicions.

Rumania.—Has left the League of Nations at the bidding of the Axis Powers; but her troubles are not yet over. HUNGARY is asking for a slice out of RUMANIA and Herr Hitler and Count Ciano have graciously promised their help at a recent conference at MUNICH attended by Count Teleki the Hungarian Minister.

Egypt.—Italy's machinations to wean EGYPT from BRITAIN have failed with her Prime Minister's declaration of July 11, that he knew how to view ITALY'S promises and fair words.

Far-East.—In the Far-East, Anti-British feeling is developing in the International Settlement and the French Concession. JAPAN has detained the British steamer "Shengkin" carrying ammunition from TIENSTEIN to SHANGHAI. She has also asked that military supplies should cease through BURMA to CHINA. As a result the BURMA-YUAN Road has been closed for 3 months. The Japanese Cabinet has resigned and the Japanese Army and Navy are setting up a new 'political structure' intent on aggression.

Abyssinia.—Haile Selassie has been recognised Emperor of ABYSSINIA with the status of an ally of BRITAIN.

Eire.—Has raised an army of 10,000 for defence, realising that her neutrality would be no security against an unscrupulous enemy.

America.—Fearing a 'new enslavement in which men may not speak, may not listen and may not think' has sanctioned an additional expenditure of 4,848 million dollars for defence bringing the total up to 10,000 million dollars.

War in the Sea.—FRANCE has 8 battleships of the line at the time of the Armistice. All of them except the "Jean Bart" (which is now in a port in Morocco) have been put out of action. During the week the Italian Fleet, contacted by the British Mediterranean Squadron, withdrew behind a smoke screen and though hotly chased, reached the shelter of shore batteries.

Mercantile losses due to enemy action up to June 20 were 6 British ships (30,377 tons), 3 Allied ships (9,622 tons) and 3 Neutral ships (11,340 tons). The number of ships convoyed up to July 2 was 27,247 with loss of 40 ships or 1 in 681. Germany's loss since the War has been 8,77,000 tons and Italy's 2,44,000 tons.

War on Land.—The only events of the week have been the minor British attacks on LIBYA. Troops were withdrawn from British MOYALE on July 15.

War in the Air.—R. A. F. Raids over the enemy territories and GERMANY'S raids on the British Coasts have been going on daily. On July 10 there was a "dog-fight" the Channel, the 'biggest yet', in which some 70 enemy bombers came supported by as many fighters and took a

bad knock. The following is a statement of the raids. The German losses have been high. British air superiority has been proved to be 5 : 1.

July 9.—R. A. F. attack on enemy barges at ZEVOLLE, HATTAM, WEASP, ELBURG and DELFT; aerodromes at SOISSONS and DOUAI; naval bases at WILHELMSHAVEN—British loss 7 planes.

GERMAN Raid.—Sporadic attack on South Coast–no military objectives hit–Enemy loss 8 bombers.

July 10.—R. A. F. attack on dockyards at WILHELMSHAVEN and Bremen; goodsyards in the RUHR, oil refineries at MARKAM and aerodromes at BARKUN, TEXEL, SCHIPOL and WAELHAVEN. Loss 3 planes.

GERMAN Raid.—On Channel Coast and a Norfolk village—a few civilians killed—150 Enemy planes engaged—14 shot down and 23 damaged.

July 11.—R.A.F. attack on aerodromes at ST. OMER and AMIENS. Loss 5 planes.

GERMAN Raid.—On British Coast—Loss 23 planes.

July 12.—R. A. F. attack on aerodromes at SCHIPOL, TEXEL, munition factories at LUDWIGHAVEN, COLOGNE ; blast furnaces at SIEBURG and a factory at MULTERSTADT.

GERMAN Raid.—On CONVOY off the South East Coast—Loss 11 planes.

July 13.—R. A. F. attack on EMDEN and KIEL—No loss.

GERMAN Raid.—On Straits of DOVER—Loss 12 planes.

July 14.—R. A. F. attacks on aircraft factories in BREMEN and DIECHESHAUSEN.

GERMAN Raid.—On a British Convoy—Loss 7 planes.

July 15.—R. A. F. attack on aircraft Factory at BREMEN, aircraft Stores at PADENBORN and DIEPHOLZ, oil plants at HAMBURG and BREMEN and Goodsyards at HAMM and SOEST.

GERMAN Raid.—One air-craft flew over ENGLAND ; a few bombs were dropped ; there was no damage.

ECONOMIC CONDITIONS.

While, in ENGLAND, the usual harvest of 18 months has been reaped in 12 months, conditions on the Continent are deplorable. Sugar and Coffee are rational in DENMARK ; in NORWAY the general forecast of food is bad and there is a shortage of milk and eggs. In YUGOSLAVIA harvest has been destroyed by rain and hail. In HUNGARY, the harvest of wheat, rye and rapeseed is poor. GERMANY has brought EUROPE to the verge of starvation.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(10—7—40 லிருந்து 17—7—40 வரை)

ப்ரான்ஸ்.—இந்த தேசத்தில் ஸெனெட் (Senate) என்றும், நாஷனல் அஸெம்ப்ளி (National Assembly) என்றும் இரண்டு சபைகள் உண்டு. ஸெனெடில், 225 வோட்டுகள் சாதகமாயும், ஒரு வோட் பாதகமாயும், அஸெம்ப்ளியில் சாதகமாய் 569 வோட்டுகளும், பாதகமாய் 50 வோட்டுகளும் பெற்று அரசியலை மாற்றி அமைக்க மார்ஷல் பிடேன் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். 1933-ல் இருந்து அக்கிராசனராய் இருந்த எம். லெப்ரன் (M. Lebrun) ராஜீனுமா செய்துவிட்டார். ஸ்டேட் ஸர்வாதிகாரி (Chief of State) என்ற புதுப்பெயரோடு மார்ஷல் பிடேன் அதிகாரம் செலுத்துவார். புது அரசாங்கத்தைப்பற்றி, பொதுஜனங்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கேட்கப் போகிறார். "சுயேச்சை, ஸமத்வம், ஸகோதரத்வம்" ஆகிய மேல்நோக்கங்களை இதுவரையில் பாராட்டிய ப்ரான்ஸ் இனி இவைகளைவிட்டுவிடும். தொழிற்சாலைகளையும் மூடிவிட்டு, இனி, விவசாயத்தை முக்கியமாகக் கைக்கொள்ளும். தன் விளைபொருள்களை ஜெர்மனிக்குக் கொடுத்துவிடும். மார்ஷல் பிடேனுக்கு 12 மந்திரிகள் உண்டு. வெளிக்கு ஸர்வாதிகாரியாய் இருப்பார். ஆனால் உண்மையில், ஹிட்லர் ஆட்டிவைத்தபடியேதான் ஆடவேண்டும்.

ப்ரான்ஸ் இப்படியே கெட்டுப்போகாது. கடற்கரை பிரதேசங்களில் வசிக்கும் ப்ரெஞ்சு வாலிபர்கள் பலர் ஏற்கனவே ஊரைவிட்டு வெளிப்பட்டு ஜென்ரல்-டி-கால் திரட்டும் ராணுவங்களில் சேர்ந்து ஜெர்மனியை எதிர்க்க தயாராய் வருகிறார்கள். பாஸ்டில் (Bastille) ஜெயிலைத் தகர்த்திய தினக் கொண்டாட்டத்தை 14-ம் தேதி லண்டனில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கொண்டாடினார்கள். இதிலிருந்து ப்ரான்ஸுக்கு மறு (அதாவது 4-வது) முறை சுயேச்சை வருமென்று நினைக்கலாம். ஏனெனில், பாஸ்டிலைத் தகர்த்தியதிலிருந்துதான் ப்ரெஞ்சு உரிமைகள் ஏற்பட்டன.

துருக்கி.—டார்டனெலிஸ் (Dardenelles) துறைமுகத்தைத் துருக்கி கொடுக்காவிட்டால் ரஷியா துருக்கியை சண்டைக்கு இழுப்பதாக வதந்தி ஒன்று இருந்தது. இது ஜெர்மன் ஸர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கும் ஒரு தஸ்தாவேஜியின் சூழ்ச்சி. இப்புஸ்தகத்தை துருக்கி பிரதம மந்திரி 12உ பகிரங்கமாய் கண்டித்துவிட்டார். ரஷியாவும் மறுத்துவிட்டது.

இந்த தஸ்தாவேஜைக்கொண்டே, ரஷியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் வேறு ஒரு கலகத்தை உண்டாக்க ஜெர்மனி முயன்றது; அதாவது ரஷியாவுக்குச் சொந்தமான எண்ணெய் கிணறுள்ள பாகு (Baku) என்ற ஊரை இங்கிலாந்து பிடிக்க உத்தேசித்திருப்பதாகக் கிளப்பிவிட்டது. இங்கிலாந்து இதைப்பற்றி ஏதோ ஒரு சமயம் யோசித்ததைத்தவிர நடவடிக்கை ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ரஷியாவில் வசிக்கும் இங்கிலாந்து ப்ரதிநிதியான ஸர் ஸ்டாபோர்ட் கிரிப்ஸ் (Sir Stafford கிரிப்ஸ்) நட்பை எடுத்துக்காட்ட, ரஷியாவுக்கு மனத்தாங்கல் நீங்கிவிட்டது.

ருமேனியா.—ஸர்வதேச சங்கத்திலி (League of Nations) ருந்து ருமேனியா விலகிவிட்டது. ஆனல் அதற்கு கஷ்டங்கள் முடிந்தபாடில்லை. ரஷியா அதின் ஒரு பாகத்தை எடுத்துக்கொண்டது ஞாபகமிருக்கலாம். இப்பொழுது ஹங்கேரி (Hungary)க்கும் மற்ருெரு பாகம் வேண்டுமாம். இதற்காக ம்யூனிக் (Munich)ல் ஹிட்லர் (Hitler), கவுன்ட்ஸியானே (Count Ciano), ஹங்கேரி மந்திரி கவுன்ட் டெலெகி (Count Teleki) இவர்கள் கூடிப்பேசி, ஏதோ சிறு பாகத்தை பிடுங்கிக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஈஜிப்ட்.—ஈஜிப்டை பிரிட்டன் பக்கத்திலிருந்து பிரிக்க இதாலிசெய்த முயற்சி பலிக்கவில்லை. 11-ம்தேதி வெளிப்படையாய் ஈஜிப்ட் மந்திரி இதாலியின் பசப்பு வார்த்தைகளையும், ஆசை மொழிகளையும் கேட்டு ஏமாந்துபோகப்போவது இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்.

ஜப்பான் முதலியன.—இண்டர் நாஷனல் ஸெட்டில்மெண்டு (International Settlement), ப்ரெஞ்சு கன்ஸெஷன் (French Concession)களில் பிரிட்டன் இடத்தில் விரோதபுத்தி ஏற்பட்டுவருகிறது. ஷெங்கின் (Shengkin) என்ற பிரிட்டிஷ் கப்பலில் யுத்த சாமான்கள் டின்ஸின் (Tientsin)ல் இருந்து ஷாங்கே (Shangai) போய்க்கொண்டிருந்தது. இந்தக் கப்பலை ஜப்பான் தடுத்துவிட்டது; பர்மாவின் வழியாக சீனவுக்கு யுத்த தளவாடங்கள் போகக்கூடாதென்றும் சொல்லுகிறது. இதின் பயனுக பர்மா—யூவான் ரஸ்தாவை 3-மாதங்களுக்கு அடைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜப்பானில் மந்திரிகள் ராஜினமா செய்து விட்டார்கள். ராணுவஸ்தர்கள் கூடி அரசியலை மாற்றப்போகிருர்கள். இதர நாடுகளைப் பிடிக்க உத்தேசம்.

அமெரிக்கா.—சுயேச்சையாய் பேசவும், நினைக்கவும், கேட்கவுங்கூடாது என்று உலகத்தில் இப்பொழுது புது அடிமைத்தனம் ஜெர்மானியரால் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கவென்று பிரெஸிடெண்டு ரூஸ்வெல்ட் ராணுவங்களை அதிகப்படுத்த உபரியாக 4,848 மிலியன் டாலர்கள் ஸாங்கிஷன் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிருர். ஏற்கனவே ஸாங்கிஷன் வாங்கினதோடு மொத்தத்தொகை 10,000 மிலியன் டாலர்கள்.

கடற் சண்டை.—ப்ரான்ஸுக்குச் சொந்தமான 8-யுத்தக்கப்பல்களில் 7 சண்டைக்கு உபயோகமில்லாமல் செய்தாய்விட்டது. 8-வதான ஜீன் பார்ட் (Jean Bart) யுத்தக்கப்பல் மொராக்கோ (Morocco) துறைமுகத்தில் இருக்கிறது. இந்த வாரத்தில் இதாலியின் கடற்படையை, பிரிட்டிஷ் கடற்படை கண்டு விரட்டிற்று; புகையை உண்டாக்கிக்கொண்டு அதன் மறைவில் இதாலி கடற் படை ஓடிவிட்டது.

ஜூன் 20உ வரை வியாபாரக்கப்பல்களில் நஷ்ட விவரம் கீழ்க்கண்டபடி:— பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் 6 (30, 377 டன் நிறை); நேயக்கப்பல்கள் 3 (9,622 டன்); பொதுநாட்டுக்கப்பல்கள் 3 (11,340 டன்); ஜூலை 3உ வரை யுத்தக்கப்பல்கள் துணையில் சென்ற வியாபாரக்கப்பல்கள் 27, 247; இவைகளில் சேதம் 40 கப்பல் கள்; அதாவது 681 கப்பல்களுக்கு ஒரு கப்பல் சேதம்.

தரையுத்தம்.—லிபியா (Libya)வில் பிரிட்டிஷ் படைகள் செய்துவரும் சண்டையைத்தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஜூலை 15ல் பிரிட்டிஷ் மொயோலா விலிருந்து படைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

ஆகாயயுத்தம்.—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் எதிரி நாடுகளிலும், எதிரி விமானங்கள் பிரிட்டன் கடற்கரைகளிலும், ஒவ்வொருநாளும் எதிர்த்துவருகின்றன. ஜூலை 10-ம்தேதி கனத்தசண்டை ஒன்று பிரிட்டிஷ் கால்வாயில் (Channel) நடந்தது. ஜெர்மானியருக்கு அதிக நஷ்டம். 5 ஜெர்மன் விமானங்கள் இங்கிலிஷ் விமானம் 1-க்கு ஸமம் என்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாரத்திய நிகழ்ச்சிக்குறிப்பை கீழே காணலாம்.

ஜூலை 9ல—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் தாக்கிய எதிரி ஊர்கள் :—ஸவோல் (Zwolle), ஹாட்டம் (Hattam), எல்பர்ச் (Elburg), டெல்ப்ட் (Delft); இவை கப்பல் நிலயங்கள் ; ஸாய்ஸான்ஸ்(Soissons), டொவே (Dovai); இவை விமான ஸ்டேஷன்கள் ; வில்ஹெல்ம்ஸ்ஹேவன். (யுத்தக்கப்பல் இருக்கும் இடம்). படையெடுத்ததில் சேதமான பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் 7.

ஜெர்மன் விமானங்கள் இங்கிலாந்தின் தென்கரையில் சில இடங்களில் வெடிகளைப் போட்டன ; யுத்த நிலயங்கள் ஒன்றும் சேதப்படவில்லை. 8 பாம்பர் (Bomber) விமானம் எதிரிக்கு நஷ்டம்.

ஜூலை 10ல—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள தாக்கிய இடங்கள் :—வில்ஹெல்ம் ஸ்ஹேவன் (Wilhelmshaven) ; ப்ரமன் (Bremen) ; இவை கப்பல் கட்டுமிடங்கள் ; ரூர் (Ruhr), பண்டசாலை ; மார்க்கம் (Markam) எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் சாலை ; பார்க்கன் (Barkan), டெக்ஸல் (Texel), ஷிபோல் (Schipol), வாயல் ஹாவன் (விமான ஸ்டேஷன்கள்). விமானங்கள் நஷ்டமானது-3.

ஜெர்மானியர் கால்வாய்க்கரைப் பக்கங்களி (Channel Coast)லும், நார்பக் (Norfolk)-ல் கிராமம் ஒன்றையும் எதிர்த்தார்கள்—ராணுவஸ்தர்களல்லாத சிலர் கொல்லப்பட்டார்கள். 150 ஜெர்மன் விமானங்கள் படையெடுத்து வந்தன ; இவைகளில் 14 சுட்டுத்தள்ளப்பட்டன ; 23 உடைக்கப்பட்டன.

ஜூலை 11ல—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் ஸெயிண்டுஓமர் (St. Omer), ஏமியன்ஸ் (Amiens) என்ற இடங்களில் உள்ள விமான நிலயங்களை தாக்கின. பிரிட்டிஷ் நஷ்டம் 5 விமானங்கள்.

ஜூலை 12ல—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் தாக்கிய இடங்கள் :—ஷிபோல் (Schipol), டெக்ஸல் (விமான ஸ்டேஷன்கள்) ; கொலோன் (Cologne) லட்விக்ஸ்ஹேவன் (வெடிமருந்துச்சாலைகள்); ஸீபர்க் (Sieburg)--உலைகள் ; மல்டர்ஸ் டாட் (தொழிற்சாலை).

ஜெர்மானியர் வியாபாரக்கப்பலுக்கு துணை செல்லும் யுத்தக் கப்பலை தென்கிழக்கு கரையில் தாக்கினார்கள். எதிரியின் நஷ்டம்—11 விமானங்கள்.

ஜூலை 13ல—பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் எம்டனை (Emden)யும், கீலே (Kiel) யும் தகர்த்தன ; விமான நஷ்டமில்லை. எதிரி விமானங்கள் இங்கிலாந்தை எதிர்த்ததில் எதிரிக்கு நஷ்டம் 12 விமானங்கள்.

ஜூலை 14உ—ப்ரமன் (Bremen), டியசஸ்ஹாஸன் (Diecheshausen) ஊர்களின் மேல் பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் படையெடுத்தன. ஜெர்மன் விமானங்கள் பிரிட்டிஷ் துணைக்கப்பல் ஒன்றைத் தாக்கின. எதிரிக்கு நஷ்டம் 7 விமானங்கள்

ஜூலை 15உ பிரிட்டன் தாக்கிய இடங்கள் :—ப்ரெமென் (விமானம் கட்டும் சாலை); பாடன் பூரன் (Padenborn,) டைபோல்ஸ் (Diepholz) விமானப் பண்டசாலைகள்; ஹாம்பர்க் (Hamburg), ப்ரெமென் (Bremen) (எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் சாலைகள்); ஹாம் (Hamm), சோயஸ்ட் (Soest), பண்டசாலைகள். இன்று ஒரு ஜெர்மன் விமானம் இங்கிலாந்துக்கு வந்து, சில வெடிகளைப் போட்டது; சேதம் கிடையாது.

பொருளாதார நிலைமை.—இங்கிலாந்தில் 18 மாத விளைவு 12 மாதங்களில் கிடைத்திருக்கிறது; சுபிக்ஷம். எதிரியின் ஆதீன நாடுகள் பஞ்சம் வரக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. டென்மார்க்கில் சர்க்கரையையும், காப்பிக் கொட்டையையும் திட்டப்படி பிரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். நார்வே(Norway)யில் சாப்பாட்டுச் சாமான்கள் போதாமல் போகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; இப்பொழுதே முட்டையும், பாலும் போதுமானபடியில்லை; யுகோஸ்லேவியா (Yugoslavia)வில் மழை, பனியால், பயிர்கள் சேதமாய்விட்டன. ஹங்கேரி (Hungary)யில் கோதுமை, ரை (Rye), ரேப் ஸீட் (Rapeseed) முதலிய தானியங்கள் சரிவர விளையவில்லை.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai, 2,000—19-7-40.